

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **MUDr. D.**, bývajúceho v B., zastúpenému JUDr. E., advokátkou so sídlom v D., proti žalovanej **JUDr. Ľ.**, bývajúcej v T., **o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch**, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 11 C 42/2008, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 18. marca 2009 sp. zn. 5 Co 42/2009, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda z 10. októbra 2008 č.k. 11 C 42/2008-129, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu o ochranu osobnosti voči žalovanej. Zároveň rozhodol, že žalovanej sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania. Rozsudok súdu prvého stupňa považoval za vecne správny stotožňujúc sa právnym záverom prvostupňového súdu o nedostatku pasívnej legitímácie žalovanej, ktorá ako konajúca sudkyňa svojím postupom a rozhodovaním v konkrétnej veci nemohla neoprávnene zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu ako odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu i súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil nesprávnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu v dôsledku riadneho nezistenia skutkového stavu veci. Namietal tiež odňatie možnosti konať pred odvolacím súdom z dôvodu, že odvolací súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchytil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Za nedôvodnú považoval námietku dovolateľa o odňatí možnosti konať pred súdom, ktoré malo spočívať v tom, že odvolací súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania. V zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. v znení platnom od 15.10.2008 odvolací súd môže o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania, ak nejde o niektorý z prípadov uvedených v odseku 1 tohto ustanovenia, t.j. ak nejde o prípad, kedy je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, alebo ak súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania alebo ak to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Pretože odvolanie v predmetnej veci bolo podané 10.11.2008, t.j. za účinnosti novely Občianskeho súdneho poriadku vykonanej zákonom č. 384/2008 Z.z. a nešlo o žiaden z prípadov vyplývajúcich z § 214 ods. 1 O.s.p., odvolací súd bol oprávnený podľa odseku 2

tohto ustanovenia rozhodnúť o odvolaní bez nariadenia pojednávania. Pokiaľ dovolateľ poukazoval na potrebnosť doplnenia dokazovania ako na dôvod, pre ktorý v zmysle § 214 ods. 1 písm. a) O.s.p. malo byť nariadené pojednávanie, dovolací súd poznamenáva, že je vecou úvahy odvolacieho súdu, či považuje za potrebné doplniť dokazovanie. Z ustanovenia § 213 ods. 4 a 5 totiž vyplýva, že za stanovených podmienok odvolací súd môže doplniť dokazovanie. Ide teda o možnosť a nie o povinnosť odvolacieho súdu. Okrem toho skutočným dôvodom, pre ktorý v zmysle § 214 ods. 1 písm. a) O.s.p. musí byť nariadené pojednávanie, je samotné zopakovanie alebo doplnenie dokazovania odvolacím súdom, ak tento súd sám dospel k záveru, že je potrebné tak urobiť. Za týchto okolností bol preto postup odvolacieho súdu správny a žalobcovi nebola odňatá možnosť konať pred týmto súdom.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd dovolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 3. februára 2010

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková